

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/47/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011201066
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7011201066.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: Mgr. P. F., bytom X., zastúpený advokátkou JUDr. Slavomírou Huszthyovou, Advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Dominikánske nám. č. 41, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného zo dňa 10. októbra 2011 č.: KRPZ-KE-VO-376-004/2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/152/2011-48 zo dňa 13. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/152/2011-48 zo dňa 13. júna 2012 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 10. októbra 2011 č.: KRPZ-KE-VO-376-004/2011 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 403,87 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk právneho zástupcu žalobcu JUDr. Slavomíry Huszthyovej.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedené v úvodnej časti tohto rozhodnutia z dôvodu, že týmto rozhodnutím došlo k porušeniu zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.). Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 307 zo dňa 25. 07. 2011 bol žalobca podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. preložený dňom 01. 08. 2011 ako príslušník v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent špecialista 4. inšpekčného oddelenia odboru inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR služobného úradu MV SR - miesto výkonu štátnej služby Košice na OR PZ v Košiciach, služobného úradu KR PZ v Košiciach a súčasne dňom 31.7.2011 bol odvolaný z doterajšej

funkcie; personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ v Košiciach zo dňa 28.7.2011 č. 477 bol žalobca v stájej štátnej službe - preložený personálnym rozkazom ministra vnútra č. 307/2011 ku OR PZ v Košiciach, služobného úradu KR PZ v Košiciach podľa § 33 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. dňom 1.8.2011 ustanovený do funkcie starší referent - poverený policajt (15477) OO PZ Západ - odboru poriadkovej polície OR PZ v Košiciach služobného úradu KR PZ v Košiciach; podľa § 85 ods. 1 a 5 cit. zákona bol zaradený do 04. platovej triedy, podľa § 88a cit. zákona a čl. 4 ods. 5 a 8 N MV č. 17/2008 bol mu priznaný rizikový príplatok vo výške 33,50 eura; z odôvodnenia tohto rozkazu vyplýva, že menovaný bol ustanovený do voľnej funkcie, pre ktorú spĺňa kvalifikačné predpoklady, pričom bol u neho prehodnotený osobný príplatok, ktorý mu bol priznaný na predchádzajúcej funkcii a tento mu ustanovením do novej funkcie nebol priznaný z dôvodu, že od 1.8.2011 bude vykonávať inú funkciu, s inou náplňou činnosti, s poukazom na to, že v zmysle § 91 ods. 2 cit. zákona možno osobný príplatok priznať za množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť, ktoré kritériá nemožno hodnotiť pri ustanovení policajta do funkcie, ale až po určitom čase jej výkonu; o odvolaní žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu bolo rozhodnuté napadnutým rozhodnutím žalovaného.

Ďalej krajský súd zo záznamu OR PZ v Košiciach zo dňa 28.7.2011 zistil, že osobný príplatok žalobcu bol z dôvodu prevedenia na inú funkciu prerokovaný s príslušným odborovým orgánom v súlade s čl. 6 ods. 9 N MV SR č. 17/2008.

Zo služobného hodnotenia žalobcu ako príslušníka PZ zo dňa 25. 09. 2008 mal preukázané, že žalobca znalosti právnych predpisov získané štúdiom i vlastnou iniciatívou uplatňuje vo výkone štátnej služby na úseku svojho služobného zaradenia, má dobrú znalosť všeobecných právnych predpisov, ako aj interných predpisov upravujúcich činnosť poriadkovej polície najmä na úseku dokumentovania priestupkov a plnenia úloh základných útvarov PZ, vykonáva samostatné odborné činnosti pri príprave plánovacích dokumentov, spracovávaní rozborov analýz správ a informácií, ako aj kontrolnú a metodickú činnosť na odboroch poriadkovej polície okresných riaditeľstiev PZ a obvodných Oddeleniach PZ v rámci kraja hlavne vo vzťahu k referentom špecialistom, koordinuje a usmerňuje činnosť funkcionárov obvodných oddelení PZ na úseku činnosti služby poriadkovej polície, v práci je iniciatívny, no uložené úlohy nie sú vždy splnené včas na požadovanej úrovni, zlym rozhodnutím a ľahkovážnym prístupom k organizácii pridelenej práce dochádza nie vždy k najefektívnejšiemu využívaniu fondu pracovnej doby, čo potom vedie k práci po pracovnej dobe aj keď bez nároku na služobné voľno, dodržiava zásady služobnej zdvorilosti, je priateľskej, rozvážnej povahy, zo strany občanov nebola na jeho správanie zaznamenaná žiadna sťažnosť, nemá sklony k porušovaniu disciplíny a za svoju prácu bol viackrát disciplinárne a personálne ocenený.

Krajský súd sa taktiež oboznámil s popisom služobnej činnosti v pôvodnom pracovnom zaradení staršieho referenta špecialistu na MV SR sekcii kontroly a inšpekčnej služby odboru inšpekčnej služby 4. inšpekčného oddelenia, kde bol zaradený do 07. platovej triedy zo dňa 1.03.2009 a tiež s popisom služobnej činnosti policajta zo dňa 1.8.2009 po jeho zaradení do funkcie starší referent poverený policajt OR PZ v Košiciach so zaradením do 04. platovej triedy, pričom zistil, že z obsahu popisu tejto služobnej činnosti je zrejmé, že nejde o totožnú činnosť.

Krajský súd zákonnosť preskúmaných rozhodnutí služobných úradov žalovaného posudzoval v intenciách ustanovení §§ 247 a nasl. O.s.p. a súčasne v intenciách ustanovení § 84 ods.1 zákona č. 73/1998 Z.z. v spojení s § 91 ods.1,2,3,4 uvedeného zákona v s článkom III. Nariadenia ministra vnútra SR č. 96/2011 a podľa čl. 1, písm. a/ a čl. 2 nariadenia Prezídia PZ č. 17/2011.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Podľa názoru súdu v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodený aj správny právny záver a tieto rozhodnutia nie sú v rozpore so zákonom aj po formálnej stránke.

Poukázal na to, že osobný príplatok v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je fakultatívnou dávkou, preto úlohou súdu v danom prípade je preskúmať, či napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo vydané na základe správneho uváženia nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesno-právnym postupom, neposudzuje jeho účelnosť ani vhodnosť. Uviedol, že aj keď osobný príplatok je nenárokovateľná zložka platu, jeho priznanie, ako aj odňatie sa musí riadiť určitými zásadami s poukazom na to, že v tomto prípade tieto zásady boli obsiahnuté v Nariadení Ministerstva vnútra SR č. 96/2011 o hodnotiacom systéme v PZ a o doplnení niektorých interných aktov riadenia, ktorými sa

doplnia aj Nariadenie Ministerstva vnútra SR č. 17/2008 čl. 6 bod 3. Podľa názoru krajského súdu vychádzajúc z uvedenej úpravy nie je možné pri posudzovaní tohto nároku žalobcu vychádzať zo vzoru všeobecných zásad priznania osobného príplatku uvedeného v prílohe 2 Nariadenia č. 17/2008, keď v tomto prípade bolo potrebné aplikovať Nariadenie Prezidenta PZ č. 17/2011 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov PZ, ktorý sa vzťahuje podľa určenia aj na službu poriadkovej polície, do ktorej bol žalobca ustanovený.

Krajský súd konštatoval, že z dôkazov vykonaných v správnom konaní nepochybne vyplýva, že u žalobcu došlo k zmene - preloženi na základe personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 307 zo dňa 25.7.2011 na OR PZ v Košiciach, služobný úrad KR PZ v Košiciach dňom 1.8.2011, a k jeho odvolaniu z doterajšej funkcie ku dňu 31. 07. 2011 a personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ v Košiciach zo dňa 28.7.2011 bol ustanovený dňom 1.08.2011 do funkcie starší referent - poverený policajt (15477) Obvodného oddelenia PZ - Západ, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach so zaradením do 04. platovej triedy, čím došlo k zmene jeho služobnej činnosti, ako to vyplýva z popisu služobnej činnosti zo dňa 25.9.2008 a zo dňa 1.8.2011, ako aj zaradenia do platovej triedy. Podľa názoru krajského súdu uvedené skutkové zistenia robia logický záver, že kritériá v zmysle ods. 2 ust. § 91 zákona o štátnej službe je možné vyhodnotiť až po určitom čase výkonu určitej funkcie a pre tento záver mali správne orgány dostatok podkladov.

Ďalej poukazom na to, že s účinnosťou od 1.5.2004 už pre konanie a rozhodnutie podľa zák. č. 73/1998 Z.z. neplatí ustanovenie § 241 ods. 8, v zmysle ktorého do uvedeného dátumu platilo, že na konanie sa vzťahuje zákon o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, krajský súd konštatoval, že skutočnosť, že vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu - personálneho rozkazu absentuje rozhodnutie o osobnom príplatku, a že k tomu zaujíma prvostupňový správny orgán stanovisko až v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je možné považovať za takú vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia, keďže správny orgán prvého stupňa sa otázkou osobného príplatku u žalobcu zaoberal a pričom dôvody jeho nepriznania v odôvodnení aj uviedol.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2011) žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, považujúc námietky žalobcu v žalobe za neopodstatnené.

Rozhodnutie o trovách konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach číslo 477 dňa 28.7.2011 vo výroku o priznaní príplatkov v chýbajúcej časti týkajúcej sa osobného príplatku resp. v chýbajúcom výroku o nepriznaní osobného príplatku podľa ust. § 250j ods. 2, písm. a), c) a d) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov celého konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že sa stotožnil s dôvodmi žalovaného. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa o postupe žalovaného v súlade s čl. 6 ods. 9 N MV SR č. 17/2008 v platnom znení pri prerokovaní osobného príplatku žalobcu s príslušným odborovým orgánom s odkazom na záznam z 28.7.2011 a o dostatku podkladov pri rozhodovacej činnosti žalovaného, keďže táto skutočnosť nevyplýva z vykonaného dokazovania.

Trval na tom, že v správnom konaní došlo k porušeniu ust. článku 6 ods. 9 nariadenia MV SR č. 17/2008, keď výška osobného príplatku nebola prerokovaná s príslušným odborovým orgánom v čase pred jeho odňatím (28.7.2011), ale až následne a to dňa 3.8.2011, s poukazom na to, že označená listina síce obsahuje dátum jej vyhotovenia prvostupňovým správnym orgánom ku dňu 28.7.2011, avšak k samotnému prejednávaniu došlo až následne a to dňa 3.8.2011, keďže v poslednej tretine záznamu sa uvádza „Stanovisko odborového zväzu: súhlasím“ s pripojením pečiatky Odborového zväzu polície v SR, ktorá v ľavom dolnom pečiatky obsahuje dátum 3.8.2011.

Ďalej namietal, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu záveru o dostatku podkladov správnych orgánov pri ich rozhodovacej činnosti, pretože listiny, na ktoré sa odvoláva - služobné hodnotenie žalobcu a popis jeho služobnej činnosti v pôvodnom pracovnom zaradení a po jeho zaradení neboli súčasťou administratívneho spisu v čase rozhodovania správnych orgánov. Tvrdil, že pri svojom rozhodovaní nevykonali žiadne dokazovanie. Uviedol, že služobné hodnotenie je jeden zo základných

podkladov, z ktorých mali správne orgány pri rozhodovaní vychádzať. Dôvodil, že správne orgány pri svojom rozhodovaní vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď sa neoboznámili vôbec s obsahom jeho služobného hodnotenia, priebežnými služobnými hodnoteniami (§ 32 ods. 2 zákona), ďalšími písomnosťami z jeho osobného spisu, prípadne nevykonali akýchkoľvek iný dôkaz na zistenie plnenia služobných úloh.

Vytýkal súdu prvého stupňa, že vec neprávne právne posúdil, keď pri svojom rozhodovaní vychádzal z nariadenia ministra vnútra SR č. 96/2011 o hodnotiacom systéme v PZ. Uviedol, že v čase rozhodovania prvostupňového správneho orgánu (28.7.2011) a žalovaného (10.10.2011) síce bolo citované nariadenie ministra účinné (1.7.2011), ale neexistovali žiadne štvrťročné písomné hodnotenia policajtov podľa novozavedeného systému, uvedené nariadenie ministra vnútra neobsahuje prechodné ustanovenia o priznávaní, odnímaní alebo úprave výšky osobných príplatkov priznaných policajtom pred zavedením nového systému hodnotenia do času vyhotovenia prvých štvrťročných písomných hodnotení policajtov a rovnako tak neupravuje ani postup pri priznávaní osobného príplatku v prípadoch policajtov prevedených z výkonu policajnej služby, na ktorú sa nevzťahuje nariadenie ministra o novom hodnotiacom systéme na výkon služby, kde sa tento nový hodnotiaci systém aplikuje, s poukazom na to, že na nedostatočnú právnu úpravu nariadeniami ministra v konaní poukázal. Vyslovil názor, že pre také prípady malo byť aplikované ustanovenie § 91 ods. 2 zákona ako všeobecnej právnej úpravy. Tvrdil, že v predmetnej veci podľa nariadenia ministra vnútra č. 96/2011 nebolo možné postupovať aj z toho dôvodu, že žalobca nespĺňal predpoklady stanovené v článku 11 ods. 4 písm. a) citovaného nariadenia, pretože štvrťročné hodnotenia v čase rozhodovania správnych orgánov neexistovali.

Nesúhlasil ani s názorom prvostupňového súdu, že závery žalovaného zodpovedajú zásadám logického uvažovania, považujúc záver správneho orgánu za klamlivý, zavádzajúci, úskočný. Tvrdil, že pokiaľ jeho nadriadený „nemohol hodnotiť“ kritériá týkajúce sa výšky osobného príplatku pri jeho ustanovení do funkcie, potom si protirečí, keď mu osobný príplatoč nepriznal vôbec, čím vlastne zhodnotil, že žalobca žiadne z týchto kritérií nespĺňa, majúť za to, že jediným logickým záverom pri prehodnocovaní osobného príplatku mohlo byť jeho ponechanie až do času, kedy nadriadený posúdi, že posudzované kritériá už „možno hodnotiť“.

Záver správneho orgánu o nemožnosti hodnotiť kritériá priznávania osobného príplatku pri preradení na inú funkciu považoval za nesúladný s úpravou ministra vnútra uvedenou v jeho nariadení č. 17/2008. Dôvodil, že aj keď osobný príplatoč je nenárokovateľnou zložkou platu, jeho priznanie ako aj odňatie sa musí riadiť všeobecnými zásadami a nemôže byť založené na ľubovôli služobného úradu, majúť za to, že napadnuté rozhodnutia vydané na základe správneho uvažovania tak vybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Ďalej tvrdil, že osobný príplatoč v rámci jednotlivých zložiek služobného príjmu je určený na ocenenie odbornej stránky práce policajta, jeho osobných schopností a výsledkov jeho práce, pričom poukázal na doterajšiu prax u polície. Súčasne uviedol, že jeho služobné zaradenie do funkcie, pre ktorú sa vyžadujú minimálne kvalifikačné predpoklady, je vecou odbornosti riadenia v polícii a zaradenie do funkcie sa premieta do tzv. funkčného platu ako zložky služobného príjmu so zaradením do konkrétnej platovej triedy, pričom kritériá priznávania funkčného platu podľa platovej triedy (§ 85 zákona o štátnej službe) nie sú totožné s kritériami priznávania osobného príplatku (§ 91 zákona o štátnej službe), keďže ide o dve samostatné zložky služobného príjmu, preto iba samotné porovnanie popisu služobnej činnosti z pôvodnej funkcie s popisom činnosti novej funkcie nemôže byť rozhodujúce pre priznanie osobného príplatku.

Namietal, že prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal dostatočne a správne s vytýkanými chýbajúcimi obsahovými náležitosťami správnych rozhodnutí, keď s poukazom na neplatnosť ustanovenia § 241 ods. 8 zák. č. 73/1998 Z.z. mal za to, že absencia výroku o osobnom príplatku nie je vadou, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia, zdôrazniac, že chýbajúci výrok rozhodnutia správneho orgánu sám osebe spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť, s poukazom na to, že inak by absencia výroku o osobnom príplatku žalobcu mohla znamenať, že sa žalobcovi ponecháva osobný príplatoč priznaný na prechádzajúcej funkcii.

Záverom dal do pozornosti, že po uplynutí jedného mesiaca od jeho zaradenia do funkcie staršieho referenta - povereného policajta na obvodnom oddelení PZ napadnutým prvostupňovým správnym rozhodnutím bol (počnúc dňom 1.9.2011) prevedený na odbor kriminálnej polície, osobný príplatoč mu pri prevedení priznaný nebol poukazom na čl. 6 bod 5 nar. MV SR č. 17/2008. Poukazom na dosiahnuté

výkony a výsledky pri plnení jeho úloh, keď bol podľa nového systému hodnotenia hodnotený v roku 2012 vždy stupňom viac ako uspokojivý, pričom mu doposiaľ nebol priznaný osobný príplatok, uviedol, že aj vzhľadom na túto skutočnosť sa mu javí, že došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných vzťahoch v jeho neprospech ustanovenej v článku 2 ods. 1 zákona o služobnom pomere.

Žalovaný navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako vecne správne.

V dôvodoch vyjadrenia poukázal na to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vyhodnotenie skutkového stavu veci a právne závery krajského súdu. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu. Konštatoval, že súd prvého stupňa na základe skutkových zistení dospel k správne právnemu záveru.

Ohľadne námietky žalobcu, že odňatie jeho osobného príplatku nebolo vopred prejednané s príslušným odborovým orgánom, poukázal na právnu úpravu ustanovenú v § 225 ods. 2, 3 a v § 250 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z.. Uviedol, že tvrdenie žalobcu, že by skutočnosť prerokovania s odborovým orgánom nebola nastala 28. 07. 2011, ale že sa tak stalo až následne, zo záznamu zo dňa 28. 07. 2011 vyhotoveným Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach nevyplýva. Žalovaný mal súčasne za to, že aj keby odborový orgán vyslovil súhlas s návrhom žalovaného ohľadom nepriznania osobného príplatku žalobcovi až po vydaní personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach číslo 477 zo dňa 28.07.2011, nespôsobuje to neplatnosť právneho úkonu žalovaného v otázke nepriznania osobného príplatku žalobcovi a nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

Žalovaný k námietke žalobcu nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že pri vydaní rozhodnutia, napriek vylúčenej subsidiarite správneho poriadku v konaniach prebiehajúcich na základe zákona o štátnej službe, zistil skutočný stav vecí, obstaral si všetky príslušné podklady, preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu, správne právne posúdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a rozhodol vo veci v súlade s platnými právnymi a internými predpismi. Pokiaľ žalobca tvrdil, že služobné hodnotenie nebolo podkladom pre priznanie osobného príplatku, dal do pozornosti, že prijatím nariadenia ministra vnútra SR č. 96/2011 služobné hodnotenie nie je obligatórnou súčasťou podkladov pri prehodnotení osobného príplatku príslušníkovi Policajného zboru, nakoľko podľa jeho čl. 11 ods. 2 písm. a) sú základným predpokladom na priznanie alebo zvýšenie osobného príplatku závery štvrtročné hodnotenia. Poukázal na to, že žalobca bol preložený podľa § 35 ods. 2 zákona o štátnej službe, teda žalovanému nevyplývala zo zákona povinnosť osobný príplatok ponechať, ale naopak povinnosť osobný príplatok priznať na predchádzajúcej funkcii prehodnotiť v zmysle čl. 6 ods. 5 nariadenia 17/2008, podľa ktorého pri každej zmene zaradenia policajta do funkcie nadriadený prehodnotí osobný príplatok, ktorý mal policajt priznaný na predchádzajúcej funkcii.

Taktiež žalovaný nepovažoval za správny názor žalobcu, že ak výrok napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu neobsahoval skutočnosť priznania jeho osobného príplatku po preložení, ponecháva sa mu doteraz priznaný osobný príplatok, tvrdiac, že zmenou zaradenia (35 ods. 2 zákona o štátnej službe) policajta logicky dochádza aj k zmene zložiek služobného príjmu, ktoré príslušný nadriadený nanovo priznáva v závislosti od charakteru činnosti určitej funkcie, do ktorej sa policajt ustanovuje, pričom osobný príplatok sa prehodnocuje. Súčasne poukázal na to, že žalovaný nemusel pri priznávaní osobného príplatku žalobcovi uplatniť všeobecné zásady priznávania osobného príplatku podľa prílohy č. 2 nariadenia 17/2008, pretože od 1.7.2011 bol účinný interný predpis určujúci útvary, resp. služby Policajného zboru, ktoré podliehali novým kritériám hodnotenia vo výkonnostnej oblasti - nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 17/2011 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov PZ. Tvrdil, že žalobca bol ustanovený do novej funkcie v čase účinnosti nariadenia prezidenta do odboru poriadkovej polície, teda útvaru, na ktorý sa vzťahuje hodnotenie príslušníkov Policajného zboru, a preto je zrejмый správny a zákonný postup žalovaného v prípade priznávania osobného príplatku žalobcovi, keďže podľa čl. III nariadenia č. 96/2011, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 1.7.2011, bolo doplnené nariadenie 17/2008 v čl. 6 ods. 3 ohľadom priznávania osobného príplatku policajtom na útvaroch podliehajúcich hodnotiacemu systému podľa výsledkov hodnotenia policajta na základe hodnotiaceho systému v Policajnom zbore a neuplatňovaní všeobecných zásad priznávania osobného príplatku podľa prílohy č. 2 nariadenia 17/2008 policajtom, u ktorých došlo k zmene funkčného zaradenia na dotknutých útvaroch.

Žalovaný záverom konštatoval, že pri vydávaní napadnutých rozhodnutí dôsledne postupoval v súlade s § 241 ods. 1 zákona o štátnej službe a písomné vyhotovenia rozhodnutí obsahujú zákonné náležitosti, s poukazom na to, že i keď prvostupňový orgán neuviedol explicitne vo výroku skutočnosť týkajúca sa osobného príplatku žalobcu z toho dôvodu, že orgán konajúci na prvom stupni vo výroku uviedol taxatívne len príplatok, ktorý bol žalobcovi priznaný a v odôvodnení rozhodnutia pojednával o skutočnostiach nepriznania osobného príplatku, táto skutočnosť nie je vecným nedostatkom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie. Preskúmvaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca ustanovený do nového služobného a platového zaradenia, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný s konečnou platnosťou rozhodol o novom služobnom a platovom zaradení žalobcu podľa zákona č. 73/1998 Z.z..

Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že medzi účastníkmi konania predovšetkým je sporné posúdenie, či v danom prípade riaditeľ OR PZ v Košiciach postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcovi nepriznal osobný príplatok pri jeho preradení na nové funkčné zaradenie pri zmene interného predpisu upravujúceho nové hodnotiace kritériá príslušníka PZ, či absencia výroku o odňatí osobného príplatku má za následok nezákonnosť rozhodnutia a či neprerokovanie odňatia osobného príplatku vopred príslušným odborovým orgánom spôsobuje nezákonnosť takéhoto rozhodnutia.

Podľa § 91 ods. 1 až 5 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi v stálej štátnej službe, okrem príslušníka Policajného zboru v stálej štátnej službe, s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť možno priznať osobný príplatok pri zaradení a) vo výkone do výšky 100%, b) mimo výkonu do výšky 70% súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov.

Príslušníkovi Policajného zboru v stálej štátnej službe s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť možno priznať osobný príplatok do výšky 30% súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov.

Policajtovi v stálej štátnej službe zaradenému podľa odseku 1 písm. b) možno v osobitných prípadoch priznať osobný príplatok až do výšky 100% súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov. Príslušníkovi Policajného zboru v stálej štátnej službe možno v osobitných prípadoch priznať osobný príplatok až do výšky 50% súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov.

O priznaní, zvýšení, znížení alebo odňatí osobného príplatku podľa odsekov 1 a 2 rozhoduje príslušný nadriadený a podľa odseku 3 minister. Súbeh osobných príplatkov podľa odsekov 1 a 3 nie je možný.

Osobný príplatok sa priznáva pevnou sumou do výšky ustanoveného limitu podľa odsekov 1 až 3 a zaokrúhľuje sa na 50 eurocentov smerom nahor.

Podľa § 233 ods.1,2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods.1 až 4 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 241 ods.1,3, zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením.

V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Podľa § 243 ods.1,3,4, 5 zákona č. 73/1998 Z.z. Odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

Ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti oprávnenému orgánu, ktorý ho vydal, na nové prerokovanie a rozhodnutie, ak je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; oprávnený orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1O.s.p.).

Odvolací súd v danej veci po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade nekonali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si nezadovážili dostatok skutočností relevantných pre vydanie rozhodnutia a vo veci nezistili náležité skutočný stav a preto ich rozhodnutia treba považovať za predčasné, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa nerozhodol v súlade so zákonom,

pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím (rozhodnutie zo dňa 10. októbra 2011 č.: KRPZ-KE-VO-376-004/2011) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa OR PZ v Košiciach zo dňa 28.7.2011 č. 477, ktorým bol žalobca ustanovený do novej funkcie a bol mu priznaný služobný príjem dňom 1.8.2011.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia - personálneho rozkazu riaditeľa OR PZ v Košiciach zo dňa 28.7.2011 č. 477 vyplýva, že žalobca bol dňom 1.8.2011 preložený na inú funkciu podľa § 35 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z. a ustanovený do voľnej funkcie, pre ktorú spĺňal kvalifikačné predpoklady, bol u neho prehodnotený osobný príplatok, ktorý mu bol priznaný na predchádzajúcej funkcii a tento mu ustanovením do novej funkcie nebol priznaný z dôvodu, že od 1.8.2011 bude vykonávať inú funkciu, s inou náplňou činnosti, s poukazom na § 91 ods. 2 uvedeného zákona, v zmysle ktorého možno osobný príplatok priznať za množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitost' a náročnosť, ktoré kritériá nemožno hodnotiť pri ustanovení policajta do funkcie, ale až po určitom čase jej výkonu.

Na základe odvolania žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov nepostupovali v preskúmanom konaní v súlade so zákonom, keď konštatovali, že na základe vykonaného dokazovania vyplynul záver odôvodňujúci nepriznanie osobného príplatku žalobcovi.

Senát odvolacieho súdu súhlasí s tvrdením žalovaného, že osobný príplatok je nenárokovateľná zložka platu, avšak jeho priznanie ako aj odňatie sa musí riadiť určitými zásadami, ktoré v danom prípade vyplývajú z právnej normy ustanovenej v § 91 zákona č. 73/1998 Zb. a súčasne, ktoré boli spracované v nariadení ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 v znení neskorších predpisov o vybraných platových náležitostiach príslušníkov policajného zboru, prikázaní služby nad základný čas služby v týždni a nariadovaní služobnej povinnosti príslušníkom PZ, v nariadení ministra vnútra Slovenskej republiky č. 96/2011 o hodnotiacom systéme v Policajnom zbore a o doplnení niektorých interných aktov riadenia, v nariadení prezidenta Policajného zboru č. 17/2011 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov policajného zboru a v pokyne riaditeľa Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach čl. 1 zo dňa 12.8.2009, v súlade s ktorými v danom prípade služobné orgány oboch stupňov nepostupovali.

Z nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 96/211 o hodnotiacom systéme v Policajnom zbore a o doplnení niektorých interných aktov riadenia vyplýva, že minister týmto aktom riadenia ustanovil vykonávanie služobného hodnotenia policajtov na zabezpečenie jednotného postupu nadriadeného pri hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov policajného zboru, oceňovaní príkladného plnenia služobných povinností policajtov, priznávaní, zvyšovaní, znižovaní alebo odnímaní osobného príplatku policajtov, ktorým určil v čl.2 ods.5, že hodnotenie sa vykonáva priebežne; štvrťročne sa určí stupeň hodnotenia výkonu štátnej služby policajta a na základe takto určeného stupňa hodnotenia príjme nadriadený policajt opatrenie podľa čl. 11 a 12. Kritéria hodnotenia boli ustanovené v nariadení prezidenta Policajného zboru č. 17/2011 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov PZ. Uvedené akty riadenia nadobudli účinnosť dňom 1.7.2011. Z obsahu oboch uvedených aktov riadenia vyplýva, že ich úprava ustanovuje len nový postup pri vykonávaní služobného hodnotenia policajtov pre prijatie opatrenia nadriadeného podľa čl. 11 a 12 nariadenia č. 96/2011, t.j. dopady dosiahnutých výsledkov štvrťročného hodnotenia a skresľovanie údajov, ktoré majú vplyv na hodnotenie a jeho následky. Z čl. III nariadenia č. 96/2011 súčasne vyplýva, že bol doplnený čl. 6 ods. 3 nariadenia č. 17/2008 v znení neskorších predpisov tak, že dôvodmi na priznanie, zvýšenie, zníženie alebo odňatie osobného príplatku sú pre policajta na útvare, na ktorom sa vedie hodnotiaci systém v Policajnom zbore, výsledky hodnotenia podľa interného aktu riadenia (čl. 10 ods. 2 písm. a/ a ods. 4 písm. a/ nariadenia č. 96/211), vzor všeobecných zásad priznania osobného príplatku uvedený v prílohe č. 2 tohto nariadenia sa nepoužije.

Vzhľadom na skutkové okolnosti v danej veci, z ktorých vyplýva, že žalobca personálnym rozkazom č. 477 bol ustanovený do novej funkcie a bol mu určený služobný príjem, súčasť ktorého nebol osobný príplatok a až z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že osobný príplatok priznaný mu pri predchádzajúcom služobnom zaradení bol prehodnotený a nebol mu priznaný z dôvodu preradenia na novú funkciu dňom 1.8.2011, nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že pri priznávaní osobného príplatku žalobcovi sa nemuseli uplatniť všeobecné zásady priznávania osobného príplatku podľa nariadenia č. 17/2008, pretože od 1.7.2011 bol účinný interný predpis určujúci útvary, resp. služby Policajného zboru, ktoré podliehali novým kritériám hodnotenia vo výkonnostnej oblasti - nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 17/2011 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov PZ. Nariadenie č. 96/2011 ustanovil len nový postup pri vykonávaní služobného hodnotenia policajtov pre prijatie opatrenia nadriadeného podľa čl. 11 a 12 tohto nariadenia a súčasne v čl. III len doplnil čl. 6 ods. 3 nariadenia č. 17/2008. Nariadenie č. 17/2008 v znení neskorších predpisov ostal v ostatných častiach teda aj časti upravujúcej priznanie, zvýšenie, zníženie alebo odňatie osobného príplatku (čl. 6) nezmenený. Vzhľadom k tomu, že nariadenie č. 96/2011 neustanovovalo v prechodných ustanoveniach úpravu priznávania, resp. odnímania osobných príplatkov priznaných policajtom pred zavedením nového systému hodnotenia do času vyhotovenia prvých štvrtročných písomných hodnotení policajtov a rovnako tak neupravovalo postup pri priznávaní osobného príplatku v prípadoch policajtov prevedených z výkonu policajnej služby, na ktorú sa nevzťahuje nariadenie ministra o novom hodnotiacom systéme na výkon služby, kde sa tento nový hodnotiaci systém aplikuje, bolo povinnosťou nadriadeného pre takýto prípad aplikovať ustanovenie § 91 ods. 2 zákona č. 73/1998 Zb. v súlade s účelom zákona, v zmysle ktorého osobný príplatok ako zložka služobného platu policajta je ocenením odbornej stránky práce policajta, jeho osobných schopností a výsledkov jeho práce a to aj vzhľadom na jeho doterajšiu prax u polície, z ktorých dôvodov sa priznáva, resp. odníma na základe zhodnotenia jeho služobnej činnosti s prihliadnutím aj na výsledky jeho doterajšej práce.

Z uvedených dôvodov pokiaľ nadriadený v rozhodnutí, ktorým ustanovil žalobcu do novej funkcie a súčasne rozhodol o jeho služobnom príjme tak, že mu určil funkčný plat podľa platového zaradenia a priznal mu rizikový príplatok, avšak nerozhodol o priznaní osobného príplatku z dôvodu, že od 1.8.2011 bude vykonávať inú funkciu, s inou náplňou činnosti, s poukazom na § 91 ods. 2 uvedeného zákona s tým, že kritériá hodnotenia nemožno hodnotiť pri ustanovení policajta do funkcie, ale až po určitom čase jej výkonu, takýto postup odvolací súd považoval v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v § 91 zákona č. 73/1998 Zb. a súčasne aj v rozpore s uvedenými internými predpismi, predovšetkým s nariadením č. 17/2008 v znení jeho neskorších predpisov. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu v danom prípade nebolo možné postupovať podľa nariadenia ministra vnútra č. 96/2011, účinného dňa 1.7.2001, z dôvodu, že v čase vydania prvostupňového rozhodovania dňa 28.7.2011 a v čase vydania rozhodnutia žalovaného dňa 10.10.2011 žalobca podľa tohto nariadenia nebol hodnotený a ani nemohol byť.

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia z dôvodu absencie výroku o odňatí osobného príplatku, odvolací súd dáva do pozornosti, že náležitosti rozhodnutia ustanovuje zákonodarcu v právnej norme § 241 zákona č. 73/1998 Zb., v zmysle ktorej právnej úpravy výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté a ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota (§ 241 ods. 2). Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že riaditeľ OR PZ v Košiciach personálnym rozkazom č. 477 zo dňa 28.7.2011 rozhodol o platových náležitostiach žalobcu v dôsledku jeho ustanovenia do nového služobného zaradenia tak, že ho zaradil do 04 platovej triedy a priznal mu rizikový príplatok. Uvedeným rozhodnutím sa žalobcovi určil nový služobný príjem po jeho preložení z predchádzajúceho služobného zaradenia a ustanovení do novej funkcie. Služobný príjem, súčasť ktorého tvoril osobný príplatok, plynúci žalobcovi z predchádzajúceho služobného zaradenia mu zanikol rozhodnutím o jeho preložení. Nie je preto správny názor žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie treba považovať za nezákonné z dôvodu, že v jeho výroku absentuje výrok o odňatí osobného príplatku.

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia z dôvodu neprerokovania odňatia osobného príplatku

vopred príslušným odborovým orgánom, odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že z právnej úpravy ustanovenej v § 250 ods. 2 zákona č. 73/1998 Zb. vyplýva, že právny úkon, ktorý nebol urobený formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon. Z uvedených dôvodov pokiaľ zákonodarca nepodmienil v zákonnej úprave týkajúcej sa povinnosti prerokovania veci služobného pomeru policajta vopred s príslušným odborovým orgánom v právnej norme § 225 ods. 1, 2 uvedeného zákona následkom nezákonnosti, tak neprerokovanie nemá za následok nezákonnosť právneho úkonu. Súčasne senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že zákonodarca v § 225 ods. 2 tohto zákona ustanovuje, v ktorých prípadoch služobný úrad vopred prerokuje s príslušným odborovým orgánom, pričom v uvedenej právnej úprave zákonodarca nepredpokladá prerokovanie služobného úradu vopred s príslušným odborovým orgánom vo veciach rozhodovania o platových náležitostiach policajta.

Odvolací súd vzhľadom na dôvody uvedené vyššie po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, nerozhodol vo veci v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p..

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. Priznal mu náhradu trov konania podľa vyčíslenia jeho právnu zástupkyňou za právne zastúpenie podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za prevzatie a prípravu zastúpenia v sume 123,5 € + režijný paušál 7,41 €, za podanie žaloby v sume 123,5 € + paušál 7,41 €, a za podanie odvolania v sume 127,16 € + paušál 7,63 € a súčasne mu priznal náhradu za hotové výdavky vynaložené na zabezpečenie fotokópií príloh v sume 7,26 €, teda v celosti 403,87 €. Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov, ktoré si jeho právna zástupkyňa uplatnila za písomné podanie zo dňa 3.2.2012 v sume 127,16 € + paušál 7,63 € z dôvodu, že uvedené písomné podanie nie je možné považovať za písomné podanie v zmysle § 14 ods. 1, písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., ktorým je v danom prípade žaloba a za podanie žaloby si náhradu trov právneho zastúpenia jeho právna zástupkyňa uplatnila a súd je túto náhradu aj priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.